

Iste Viceformand (S. A. Hansen):

Det af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds stillede Vndringsforslag har ikke ligget fremme i den forretningsmæssige Tid, og det kan altsaa ikke blive foretaget til Forhandling, med mindre Thinget dertil giver sin Tilladelse. — Jeg skal spørge, om Noget af de ærede Medlemmer har nogen Bemærkning at gøre i Anledning af dette Spørgsmaal; naar Ingen yttre sig derimod, vil jeg antage, at Thinget giver sin Tilladelse til, at dette Vndringsforslag ogsaa foretages til Forhandling (Ophold). Det er saaledes indrømmet.

De stillede Vndringsforslag tilligemed Sagen i den Høiherreds Sæde sættes under Forhandling; den ærede Ordspører har Ordet.

Ordspøreren (Berg):

Udvalgets Flertal havde ønsket, at det andet Thing havde delt den Betragtning, der havde været ledende for dette Thing ved det i Erklæringen omtalte Forslag om en Million Kr. til Hjælp til Dpsholden af det Over, der i en Tid som denne er givet de Fattiges Klasse, idet de havde haabet, at Regjeringen da havde modtaget Bevillingen; men man kan forstaa, at naar Regjeringen optræder derimod, er det temmelig givet, at det andet Thing ogsaa i dette Punkt følger vedkommende Minister. Man fastholder fremdeles, at det havde været ønskeligt, om den Opgave, som Tiden ganske naturligt giver disse frie Fattigkasser, var bleven styrket paa den antydede Maade. Under de nuværende Forhold har Flertallet ikke troet, at det vilde være nyttigt at føre videre Forhandlinger til Forsøg paa at faae noget Faktist ud af dette Spørgsmaal, og det har derfor ikke stillet noget Forslag i denne Henseende. Skulde imidlertid Regjeringen være kommen paa andre Tanker med Hensyn til dette Forslag, vilde der jo ikke være Noget til Hinder for, at Forhandlingerne standsedes og at Sagen blev tilbagevist til Udvalget, som da kunde gjøre et Forslag, enten det samme eller under en anden, bedre modtagelig Form. Denne Betragtning have vi udtrykt i Betænkningen, og jeg har fundet Anledning til mundtlig at gjentage den. — Med Hensyn til det andet Punkt i Erklæringen skal jeg bemærke, at for saa vidt det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) har stillet et Vndringsforslag, er jeg tilbøielig til at tro, at Flertallet ikke vilde have Noget imod at følge det ærede Medlem, hvis det skulde lykkes ham under Forhandlingerne her at faae den ærede Indenrigsminister med; men Flertallet anser sig for bundet til i dette Spørgsmaal at stemme overensstemmende med den ærede Ministers Ønske. Det sidste Punkt, det eneste Vndringsforslag, der foreligger fra Flertallets Side, angaar en Bevilling til Linsjordsbroen, som i Landsthinget er forhyet med de 5,000 Kr.,

hvormed den her blev nedsat. Det er jo klart, at man ikke har optaget dette Spørgsmaal for de 5,000 Kr.'s Skyld, men det ærede Thing vil erindre af Betænkningen over Tilleggsbevillingsloven, at Flertallet fandt Anledning til at ønske, at Rigsdagen tog et Forbehold med Hensyn til Regjeringens og dens Autoriteters Stilling til hele dette Anlæg, for at man kunde overveje, naar Oplysninger i større Almindelighed forelaa, hvorvidt der var Anledning til at gjøre yderligere Strid; man vilde jo her staa friere, naar man forud havde taget et saadant Forbehold, end naar man havde ladet det passere. Denne Sag er nu bleven forandret i Landsthinget, dog ikke ved Indenrigsministerens Initiativ; thi han udtalte sig, saavidt jeg erindrer, ikke bestemt mod vort Forslag, men ved et Medlems Initiativ og navnlig paa Begrundelse af den Udtyrning i vor Betænkning, at det er Rigsdagen, der tager dette Forbehold. Det er imidlertid mere af Høflighedshensyn til det andet Thing, at vi have brugt dette Udtryk i Betænkningen. Det er os ikke magtpaaliggende, om Landsthinget vil tage Forbeholdet med os, men for saa vidt det skulde komme frem, vil det formentlig faae lige virkningsfuld Betydning, om det blot er Folkethinget, der tager Forbeholdet, eller hele Rigsdagen. Jeg kan altsaa ikke skjønne, at Landsthinget ved at lade denne Beslutning for vort Vedkommende staa, behøver at være overbejrdet med Medansvar for Forbeholdet, naar det ikke deler det. Saaledes ønsker Flertallet i dette Tilfælde, at dets Udtryk i Betænkningen skal opfattes, og det indstiller derfor, at dets Vndringsforslag vedtages, og at Folkethinget derved fastholder sit paa vore Grunde i Betænkningen over Lovforslaget byggede Forbehold.

Clausen:

Sa, det er ikke med nogen stor Forventning om et heldigt Udfald, at jeg gaar til at motivere det Vndringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille. Det har dog glædet mig at høre af den ærede Ordspører, at Udvalgets Flertal i alt Fald ikke havde noget Større imod at gaa ind derpaa, for saa vidt den ærede Minister vilde gaa ind derpaa. Jeg har desværre ikke Grund til at have den Forhaabning, at den ærede Minister vil gjøre dette, efter hvad der allerede tidligere er passeret i denne Sag, men det er jo en naturlig Selvsølge, at hvor jeg maa antage, at der er begaaet noget Urigtigt over for den Kreds, jeg repræsenterer, maa jeg til det Sidste paatale, hvad jeg anser for Rigtigt, og det er Grunden til, at jeg atter er fremkommen med dette Vndringsforslag. Som det vil erindres, havde jeg stillet et Vndringsforslag til 3die Behandling, og dette blev vedtaget i dette Thing, men Loven er nu ført tilbage fra det andet Thing i den samme Stillelse, hvori den var vedtagen her ved 2den Behandling. Ved dette Vndringsforslag, som jeg